

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/140/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221204862
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7221204862.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho C. D. E. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca, so sídlom Košice-Šaca, Budovateľská 1, proti žalovanému A. F. G., advokátovi, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, zastúpenému JUDr. Miroslavom Katúnskym, advokátom, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, o zaplatenie 1.965,67 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 34C/46/2021–167 zo dňa 30. mája 2023 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom zaväzujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 34C/46/2021–167 zo dňa 30.5.2023 zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1.105,27 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,46%, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2.V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.965,67 €, čo odôvodnil tým, že bol klientom žalovaného ako advokáta, ktorý ho zastupoval vo veci obnovy konania v dovolacom konaní a exekučnom konaní. Žalovaný mu pritom predložil vyúčtovanie za poskytnuté právne služby vo výške 2.700 € za zastupovanie v exekučnom konaní, ktoré on odmietol podpísať a po dlhšej dobe mu však oznámil, že vyúčtovanie vo výške 2.700 € sa nezakladá na pravde a že je ochotný znížiť túto sumu o jeden úkon. Žalobca tvrdil, že advokát mal v exekučnom konaní len zistiť, kde sa nachádzajú peniaze z predaja domu v dražbe a nemal ho zastupovať ani v exekučnom konaní, ani v dražbe, a preto mu nebol ochotný zaplatiť. Zo zálohy vo výške 3.000 € zloženej exmanželkou žalobcu si žalovaný vyúčtoval sumu 1.965,67 €, a to neoprávnene, pretože si zaúčtoval odmenu za zastupovanie v konaní o obnovu, avšak podpísané splnomocnenie na súd neposlal, preto mu bol ustanovený obhajca ex offo. Taktiež si vyúčtoval trovy za dovolanie, hoci vedel, že ide o dovolanie v konaní o obnovu konania a v danom prípade nie je možné podať opravný prostriedok.

3.Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a tvrdil, že v exekučnom konaní boli žalobcovi naučtované tri úkony právnej služby a k ním prislúchajúce režijné paušály bez poštovného. Vo vyúčtovaní pod časťou exekučného konania je uvedená suma 1.121,53 €, ktorá predstavuje súčet úkonov vo veciach dovolania obnovy ich konania, ústavnej sťažnosti a exekučného konania. V exekučnom konaní si účtoval tri úkony právnej služby, každá v hodnote 88,39 € a k ním prislúchajúci režijný paušál. Čo sa týka trov dovolania, žalobca nebol v konaní pred Najvyšším súdom SR úspešný. Vo veci bolo podané dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline. Žalobca bol úspešný len pre porušenie svojich práv v konaní pred

ústavným súdom. Napriek tomu, že bol zastúpený advokátom, sám podával vlastné opravné prostriedky, čo pravdepodobne vyústilo do zmätočnosti vnímania konaní, v ktorých ho zastupoval. Žalovaný tvrdil, že disponuje podpísaným plnomocenstvom. Žalobca mu udelil súhlas na úhrady poplatku za poskytnutie kópií z exekučného spisu a žalobcu zastupoval v štyroch samostatných konaniach: v dovolacom konaní, v obnove konania, v konaní o ústavnej sťažnosti a v exekučnom konaní. Čo sa týka dovolacieho konania, žalobcu zastupoval aj v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 5Tdo/5/2018 NS SR, pričom dovolanie si žalobca podal aj sám aj prostredníctvom neho ako právneho zástupcu. Dovolanie bolo odmietnuté, pričom žalobca podal aj ústavnú sťažnosť, ktorej Ústavný súd SR vyhovel a zrušil rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. Vec mu vrátil na ďalšie konanie a až po opätovnom prejednaní bolo dovolanie uznesením zo dňa 15.2.2018 opätovne odmietnuté. Vo veci obnovy konania si vyúčtoval len dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a porada s klientom.

4.Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to výsluchom sporových strán ale aj listinnými dôkazmi. Z uvedených listinných dôkazov, hlavne z plnomocenstiev, ktoré žalovaný predložil vyplynulo, že 16.12.2015 žalobca splnomocnil žalovaného na zastupovanie vo veci dovolania v konaní vedenom pred Okresným súdom Martin sp. zn. 3T/200/2009, dňa 5.5.2017 na zastupovanie v konaní o obnovu konania v uvedenej veci a dňa 11.5.2017 vo veci podania ústavnej sťažnosti, dňa 10.11.2017 na zastupovanie v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex/161/2017, Ex/10/2017. Uskutočnenie porád žalobca ako klienta so žalovaným ako advokátom súd prvej inštancie mal preukázané z potvrdenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca.

5.Následne súd vec právne posúdil podľa ust. § 22 ods. 1, § 23, § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 89 ods. 1, § 92 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (CSP), podľa § 17 ods. 1, § 18 ods. 1, 2, ods. 4, 5, § 24 ods. 1, ods. 3, § 26 ods. 1, ods. 4, zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii o zmene a doplnení, zák. č. 455/1991 Z.z. o živnostenskom podnikaní, podľa § 1 ods. 1, 2, 4, podľa § 2 ods. 1, § 5, § 6, § 12 ods. 3 písm. c/, § 14 ods. 1, 2, § 13a ods. 1, 2, § 15 písm. a/, b/, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhl. NS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa § 7 ods. 1, ods. 2 zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z.z. účinného od 31.5.2019, § 1 opatreniam Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, č. 143/2019 Z.z. účinného do 30.4.2022, podľa § 451 ods. 1, 2, § 454, § 456, § 3 ods. 1, § 563 Občianskeho zákonníka a vo veci rozhodol.

6.Posúdil všetky skutkové tvrdenia a právne argumenty obidvoch strán, vykonal dôkazy predložené stranami sporu a mal za preukázané, že žalovaný ako advokát zastupoval žalobcu v súdnom spore vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3T/200/2009 v dovolacom konaní, v konaní o obnovu konania, ako aj v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex/10/2017. Napriek absencii písomnej zmluvy o poskytnutí právnej pomoci súd ustálil, že strany sporu uzavreli ústnu príkaznú zmluvu podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalovaný ako advokát poskytoval žalobcovi právne služby formou zastupovania v predmetných konaniach. Žalobca udelil generálne, teda všeobecné plné moci žalovanému na zastupovanie v uvedených konaniach, a to až do ich právoplatného skončenia. Vzhľadom na neexistenciu písomnej dohody o odmene žalovanému tak vznikol nárok na zaplatenie tarifnej odmeny až v nadväznosti na ukončenie právneho zastúpenia, a to najneskôr právoplatným skončením konania vo veci, pokiaľ by dovtedy nedošlo k inému spôsobu ukončenia zmluvného vzťahu. Odmena žalovaného tak bola viazaná až na ukončenie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, kedy bolo zrejmé, aké úkony boli vykonané v rámci dohodnutého predmetu právnej služby, ku ktorému okamihu bol povinný žalovaný vyúčtovať žalobcovi odmenu.

7.V zmysle Advokátskeho poriadku (§ 10) advokát poskytuje právne služby za odmenu a pritom má právo požadovať od klienta primeraný preddavok. V zmysle § 11 Advokátskeho poriadku po skončení zastúpenia musí všetky majetkové hodnoty zložené na účel preddavku riadne vyúčtovať alebo vrátiť najneskôr v lehote 30 dní od skončenia zastupovania, ak sa s klientom písomne nedohodne inak.

8.Vykonaným dokazovaním považoval súd prvej inštancie za nesporne preukázané, že medzi stranami sporu bol žalovaný záväzkový občianskoprávny vzťah z dohody o poskytovaní právnych služieb (plnomocenstva). Túto dohodu posúdil aj ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a právny vzťah medzi stranami sporu považoval za spotrebiteľský vzťah.

9. Žalovaný poskytoval žalobcovi právne služby na základe dohôd o plnej moci zo dňa 16.12.2015, 5.5.2017, 11.5.2017 a 10.11.2018. Tieto dohody neobsahujú konkrétne dojednania o výške odmeny za právne služby a výška odmeny vyplýva len z prehľadov vykonaných úkonov a vyúčtovania zo dňa 16.3.2020. Vzhľadom k tomu, že nebola preukázaná iná dohoda, patrí žalovanému ako advokátovi tarifná odmena za zastupovanie. Pokiaľ žalobca uviedol, že žalovanému nevznikol nárok na vyúčtované úkony právnej služby vo výške žalovanej sumy, ktorej vyúčtovanie bolo vykonané zo zloženej zálohy 3.000 €, tak súd sa zaoberal a preskúmal uvedené vyúčtovanie a v bodoch 71. až 76. odôvodnenia rozsudku ich podrobne popísal. V bode 76. pritom uviedol a rozpísal úkony, za ktoré podľa názoru súdu prvej inštancie žalovanému ako advokátovi nárok na odmenu nevznikol. Išlo o preštudovanie a kopírovanie spisu zo dňa 16.11.2016, pretože preštudovanie sa priznáva v rámci úkonu prípravy a prevzatia zastúpenia a kopírovanie spisu nebolo preukázané žalovaným žiadnym dokladom (254,32 € + 8,58 €),

- prevzatie a príprava zastúpenia v rámci obnovy konania zo dňa 5.5.2017, nakoľko za úkon prevzatia a prípravy zastúpenia žalovanému už patrila odmena v rámci úkonu prípravy a prevzatia zo dňa 16.12.2017, pričom žalovaný už bol oboznámený s predmetom konania a s celým spisom vedeným na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3T/200/2009. Tento úkon preto nie je možné považovať za účelné zastupovanie v rámci obnovy konania (130,16 € + 8,84 €),
- žiadosť o poskytnutie informácií zo dňa 10.11.2017, nakoľko daný úkon nepatrí pod žiadne úkony uvedené v § 13 a citovanej vyhlášky 655/2004 Z.z. (88,39 € + 8,84 €),
- žiadosť o upresnenie zo dňa 11.5.2018, lebo aj tento úkon nepatrí pod žiadne úkony uvedené v § 13 a citovanej vyhlášky (88,39 € + 8,84 €),
- cestovné Košice – Martin a späť spolu s náhradou za stratu času (146,62 € + 176,76 €), keďže žalovaný nepreukázal, že v danom čase túto cestu vykonal a za týmto účelom a tiež, že zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/200/2009 nebolo preukázané, že v danom čase sa konalo nejaké pojednávanie, ktorého by sa žalovaný zúčastnil.

10. Súd prvej inštancie v časti nároku žalobcu, v ktorom žalobcovi nevznikla povinnosť zaplatiť žalovanému ako advokátovi odmenu za vykonané právne služby, posúdil súd prvej inštancie, ako nárok z bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že v danom prípade žalobca uhradil žalovanému odmenu za poskytnuté právne služby vo výške 1.965,67 €, ale z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný si v rámci vyúčtovania mohol uplatniť len 860,40 €. Na základe týchto skutočností súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.105,27 € a v prevyšujúcej časti uplatneného nároku žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

11. O trovách konania rozhodol súd podľa § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 CSP, § 263 ods. 1 CSP a podľa úspechu žalobcu v tomto konaní (pomer úspechu a neúspechu sporových strán), ktorý u žalobcu predstavoval 12,46 %, v takom rozsahu zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania.

12. Žalovaný v zákonnej lehote proti uvedenému rozsudku, a to výroku, ktorým bol zaviazaný uhradiť sumu 1.105,27 € a proti súvisiacemu výroku o trovách konania podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za prekvapivé, keď priznal žalobcovi 1.105,27 € z dôvodu, že žalovanému nevznikol nárok na uvedené úkony. Čo sa týka preštudovania a kopírovania spisu zo dňa 16.11.2016 (v sume 254,32 € + 8,58 €), tak s týmto sa nemožno stotožniť, pretože v danom prípade išlo o rozsiahly spis nachádzajúci sa na Okresnom súde v Martine a právny zástupca nemal inú možnosť, ako vykonať štúdium spisu a za tým účelom prekonať vzdialenosť Košice – Martin. Toto preštudovanie teda nemožno paušálne priradiť k úkonu príprava a prevzatie právneho zastúpenia. O tom, že koncipientka žalovaného A. F. H. sa skutočne tohto úkonu nazretia do súdneho spisu zúčastnila a vykonal jeho štúdium, riadne listinným dôkazom osvedčil. Nie je zrejmé, prečo súd nevyhodnotil aj obsah úradného záznamu o nazretí do súdneho spisu, z ktorého musí byť zrejмый aj časový rozsah a robenie fotokópií, ale obmedzil sa len na vykonanie nazretia do spisu. Za predpokladu, že právny zástupca nemal inú možnosť, ako realizovať nazretie do spisu a vykonať jeho štúdium vrátane zaobstarávania kópií strán spisu, bolo by v rozpore s právom na súdnu ochranu, ak by súd predmetnú náhradu nepriznal. Čo sa týka cestovného Košice – Martin a späť, spolu s náhradou za stratu času (146 € + 176,76 €), nesúhlasil s tým, že súd prvej inštancie nepriznal tento úkon, pretože tento úkon je logicky spojený s vykonaním štúdia spisu na Okresnom súde v Martine zo dňa 16.11.2016. Žalovaný pritom v podaní zo dňa 26.4.2023 súdu vysvetlil, že vo vyúčtovaní zo dňa 16.3.2020 je omylom uvedený dátum pri náhrade cestovného a náhradu za stratu času rok 2017, pričom ide len o chybu v písaní, lebo cesta bola vykonaná 16.11.2016. Žalovaný má preto dôvodné pochybnosti,

či sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní oboznámil s jeho podaním s označením „predloženie dôkazov zo dňa 26.4.2023“. Čo sa týka prípravy a prevzatia zastúpenia v rámci obnovy konania zo dňa 5.5.2017, tiež nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že mu nevznikol nárok na odmenu, lebo tento úkon nie je účelný, pretože úkon prípravy a prevzatia zastúpenia žalovanému už patrila odmena v rámci úkonu prevzatia a prípravy zo dňa 16.12.2017. Takyto právny názor namietal a dal do pozornosti, že obnova konania patrí medzi mimoriadne opravné prostriedky a právna problematika obnovy konania vyžaduje posúdenie veci a nových dôkazov, kedy obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa napríklad povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchateľa. Uvedený záver preto podporuje aj povinnosť predložiť súdu nové plnomocenstvo, ktorým advokát preukazuje zastupovanie pri obnove konania. V súvislosti so žiadosťou po poskytnutie informácie zo dňa 10.11.2017 dospel súd prvej inštancie k záveru, že mu nevznikol nárok na odmenu, avšak žalovaný dáva do pozornosti ods. 5 § 13a Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., podľa ktorého za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v ods. 1 a 2 patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie. Vyhláška teda ráta aj s takýmito prípadmi, keď sa úkon nedá podriadiť pod žiadny iný úkon a nie je dôvodom na nepriznanie odmeny tak, ako to nepriamo urobil súd prvej inštancie. Do úvahy môže prísť jedine poníženie odmeny a nie jej nepriznanie v celosti, preto súd nepostupoval správne a vec nesprávne právne posúdil. Napokon žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku a to z dôvodu uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby. Vyslovil presvedčenie, že mal nárok na vyúčtovanie dokonca vyššej odmeny, než akú vyúčtoval žalobcovi, a teraz musí čeliť aj tejto šikanóznej žalobe, ktorej zmätočnosť namietal od samého začiatku. Z dôvodu právnej istoty a na základe vyššie uvedených skutočností by bolo nespravodlivé, ak by žalovaný bol zaviazaný uhradiť žalobcovi žalovanú sumu. Vo vzťahu k námietke premlčania uviedol, že žaloba bola podaná na súd 21.6.2023. Žalobca uhradil preddavok 3.000 €, ktorého príjem v rozhodnom čase sporný nebol a úhrada bola vykonaná manželkou žalobcu po častiach, t.j. 12.10.2016 sumou 1.300 €, dňa 9.11.2016 1.000 € a dňa 23.11.2016 700 €. Vzhľadom načo objektívna trojročná lehota uplynula najneskôr 23.11.2019 a žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. Úhrada zálohy v konaní spornou nebola, no z dôvodu právnej istoty a prekvapivého rozhodnutia súdu žalovaný predložil dôkazy o úhrade zálohy. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

13. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou (§ 362, § 359 až § 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP) bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP z hľadísk v odvolaní uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania podľa § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Odvolanie bolo podané len proti zaväzujúcemu výroku rozsudku a výroku o trovách konania, zamietavý výrok odvolaním napadnutý nebol, nebol preto predmetom prieskumu odvolacím súdom a nadobudol právoplatnosť.

15. Žalobca v odvolaní použil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.).

Nevykonanie relevantných dôkazov (dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je pochybením súdu vtedy, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu a prípustnosti jeho vykonania je doménou súdu.

Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli

vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

Odvolačný dôvod podľa písm. e/ ustanovenia je naplnený, ak súd pochybí tým, že zamietne návrh na vykonanie takého dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu ale aj jeho prípustnosti je doménou súdu.

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

16.Odvolačný súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody sú naplnené. Podstatou odvolacích námietok žalovaného bolo nesprávne a nedostatočné hodnotenie výsledkov dokazovania, ale i nesprávne právne posúdenie veci, keď použitý právny predpis si podľa neho súd prvej inštancie nesprávne vyložil.

17.Odvolačný súd sa stotožňuje s argumentmi žalovaného v súvislosti s nesprávnym posúdením nároku advokáta na odmenu za vykonanie právnej služby – úkonu príprava a prevzatie vo veci obnovy konania zo dňa 5.5.2017, lebo už bol oboznámený s vecou so spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/200/2009. Konanie o obnovu konania je vo svojej podstate osobitným konaním, v prípade zastúpenia si vyžaduje osobitnú plnú moc, oboznámenie sa so všetkými skutočnosťami a podmienkami a preto aj podľa názoru odvolacieho súdu by žalovanému za tento úkon právnej služby odmena patrila.

18.Preštudovanie a kopírovanie spisu dňa 16.11.2016 na Okresnom súde Martin súd prvej inštancie taktiež neuznal ako účelný úkon právnej služby a podriadil ho pod úkon prípravu a prevzatie veci. Toto jeho konštatovanie však vôbec bližšie neodôvodnil a príliš formalisticky dospel k uvedenému záveru bez uvedenia akýchkoľvek úvah bez toho, aby sa vysporiadal s argumentáciou žalovaného o rozsiahlosti spisu a problematiky ako aj nemožnosti iným spôsobom oboznámiť sa s vecou. Preto považuje odvolací súd tento záver, t.j. že odmena ani znížená advokátovi nepatrila za predčasný.

19.Pokiaľ však ide o náhradu za stratu času za cestu poukazujúc na účel inštitútu náhrady za stratu času advokáta, ktorým je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy nemohol efektívne vykonávať svoju činnosť odborného charakteru považuje súd prvej inštancie za uviesť nasledovné. Náhrada za stratu času v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko v preskúmvanej veci sa nazretia do spisu, jeho preštudovania vyhotovenia kópií dňa 16.11.2016 na súde v Martine nezúčastnil osobne advokát - žalovaný, ale na zastupovanie substitučne splnomocnil A. F. H., advokátsku koncipientku, je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytovať inú právnu službu. Prisúdená náhrada za stratu času je riadnym príjmom advokáta. Advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý je advokátom vyslaný na služobnú cestu. Za tento čas advokátskemu koncipientovi nepatrí náhrada za stratu času, ale náhrada cestovných výdavkov v zmysle zákona o cestovných náhradách. Ide o plnenie pracovných povinností v rámci pracovného času, za ktorý patrí advokátskemu koncipientovi mzda. Advokát, ktorý zamestnáva advokátskeho koncipienta, môže počas tohto času vykonávať inú odbornú prácu. Ak by súd priznal náhradu za stratu času aj za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej odbornej práce, ako aj z náhrady za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. V tomto prípade teda odvolací súd vyslovuje názor, že za úkon nazretia a preštudovania spisu na Okresnom súde Martin dňa 16.11.2016 patrila by advokátovi len náhrada cestovných výdavkov.

Tento právny názor je v súlade so súdnou praxou všeobecných súdov (napr. rozhodnutie sp.zn. KS Trenčín sp. zn. 17Co/1128/2015 a pod.).

20.Čo sa týka namietaného priznania bezdôvodného obohatenia žalobcovi pre neuznanie úkonov právnej služby poskytnutých žalovaným v exekučnom konaní, ani tu sa súd prvej inštancie nevyporiadal riadnym spôsobom s odôvodnením takéhoto záveru, že opäť len formalisticky konštatuje, že takýto úkon nie je uvedený v § 13a vyhl. Č. 655/2004 Z.z.. a vôbec sa nevyporiadal so znením ods. 5 tohto ustanovenia.

21. Po preskúmaní odvolania a odvolacích dôvodov odvolací súd konštatuje, že mu neostávalo nič iné ako rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

22. Žalovaný v odvolaní namietal aj premlčanie nároku žalobcu pre uplynutie objektívnej premlčacej lehoty. Vzhľadom na zrušenie napadnutých výrokov rozsudku sa odvolací súd osobitne nezaoberal touto námietkou, pretože je namieste, aby ju posúdil súd prvej inštancie a prípadne toto posúdenie by mohlo byť podrobené odvolaciemu prieskumu v prípade odvolacia niektorej zo strán sporu. Súd prvej inštancie sa musí vyporiadať s určením začatia plynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej doby vzhľadom na charakter nároku.

23.Úlohou súdu prvej inštancie preto bude dôsledne a presvedčivo vysporiadať so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán s prihliadnutím na názory odvolacieho súdu, vyjadrené v tomto uznesení, vo veci opäť rozhodnúť a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodniť tak, aby spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP a zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia. V novom rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24.Rozhodnutie prijal senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP) .

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).